06/07/2020

Θεολογική Σχολή Χάλκης: Εδώ εις τον Λόφον της Ελπίδος δεν εκλείπει ποτέ η ελπίς!

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Την ευχή ότι η Θεολογική Σχολή της Χάλκης θα επαναλειτουργήσει μετά από “49 χρόνια σιωπής” εξέφρασε η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Ο Παναγιώτατος πραγματοποίησε χθες Κυριακή 5 Ιουλίου την εγκαθίδρυση του Θεοφιλ. Επισκόπου Αραβισσού κ. Κασσιανού ως νέου Ηγουμένου της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, όπου συστεγάζεται και η ιστορική Θεολογική Σχολή.

“Συμπληρούνται εφέτος 49 έτη από της, άνωθεν επιβολή, διακοπής της λειτουργίας του Θεολογικού Τμήματος της Σχολής μας. Δυστυχώς, αι πολλαί προσπάθειαι εκ μέρους του Οικουμενικού Θρόνου, αι εκκλήσεις σημαντικών παραγόντων της πολιτικής και της κοινωνίας παγκοσμίως, διά την επαναλειτουργίαν της Σχολής δεν εκαρποφόρησαν, παρά τας κατά καιρούς θετικάς ενδείξεις. Ημείς εξακολουθούμεν να ελπίζωμεν και να αγωνιζώμεθα. Εδώ εις τον Λόφον της Ελπίδος δεν εκλείπει ποτέ η ελπίς!” υπογράμμισε ο Οικουμενικός

Πατριάρχης.
Επίσης, αναφέρθηκε και στον Σεβ. Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλο, άμεσο προκάτοχο του νέου ηγουμένου, ο οποίος, όπως σημείωσε, παρά τη σύντομη ηγουμενία του, επέδειξε έντονο ενδιαφέρον για τα ζητήματα της Μονής, και ιδίως για την ανακαίνιση και αναβάθμιση του κτηριακού συγκροτήματος της Σχολής.

“Επί των ημερών του εξησφαλίσθη η κάλυψις των δαπανών της αναβαθμίσεως των κτηριακών εγκαταστάσεων της Σχολής υπό του Εντιμολογιωτάτου Άρχοντος Εξάρχου του Οικουμενικού Θρόνου και Πολιτικού Διοικητού του Αγίου Όρους κυρίου Αθανασίου Μαρτίνου, προς τον οποίον εκφράζομεν άπαξ έτι τας θερμάς ευχαριστίας και τον έπαινον της Μητρός Εκκλησίας” τόνισε ο Παναγιώτατος.

Πιο αναλυτικά:
Στην Θεία Λειτουργία, που τελέστηκε στο Καθολικό της Ι. Μονής, χοροστάτησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης, και παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Γέρων Πριγκηπονήσων κ. Δημήτριος, Τρανουπόλεως κ. Γερμανός, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου, η Ευγεν. Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη κυρία Γεωργία Σουλτανοπούλου, Άρχοντες Οφφικιάλιοι και πιστοί από τα νησιά και την Πόλη.

Πριν από την απόλυση, ο Μ.Εκκλησιάρχης κ. Αέτιος ανέγνωσε το Πατριαρχικό πιττάκιο διορισμού του Επισκόπου Αραβισσού κ. Κασσιανού ως ηγουμένου της Ιεράς Μονής και ακολούθως ο Οικουμενικός Πατριάρχης του ενεχείρισε την ηγουμενική ράβδο και του προσέφερε ένα αρχιερατικό εγκόλπιο.

“Δοξολογούντες τον Θεόν της αγάπης, τον αεί δαψιλεύοντα τη Αγία Αυτού Εκκλησία πάσαν δόσιν αγαθήν και παν δώρημα τέλειον, ενθρονίζομεν σήμερον τον νέον Ηγούμενον της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, Θεοφιλέστατον Επίσκοπον Αραβισσού κύριον Κασσιανόν”, είπε ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, μετά την Θεία Λειτουργία, και απευθυνόμενος προς τον νέο ηγούμενο τόνισε:

“Η Μήτηρ Εκκλησία σε κατέστησεν Ηγούμενον της ιστορικής Χαλκίτιδος Ιεράς Μονής της Αγίας Τριάδος, εν τη οποία ήδη από του 9ου αιώνος δοξάζεται το πανίερον όνομα του Θεού εν προσευχή και ασκήσει, εν τη οποία, από των μέσων του 19ου αιώνος, και εστεγάσθη η τροφός Ιερά Θεολογική ημών Σχολή, διά να διακονήσης και εσύ το ιερόν τούτο καθίδρυμα της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, συνεχίζων το έργον των προκατόχων σου. Είσαι σαρξ εκ της σαρκός της καθ᾽ ημάς Ομογενείας. Η ημετέρα Μετριότης γνωρίζει καλώς την αφοσίωσίν σου εις την Μητέρα Εκκλησίαν, την ευσέβειάν σου, την φοίτησίν σου εις την ιστορικήν Πατμιάδα, εις μίαν άλλην Ιεράν Νήσον του Πατριαρχείου μας, την εύορκον διακονίαν σου επί 22 έτη εις την Ιεράν Μητρόπολιν Χαλκηδόνος, την εκτίμησιν του Ιερωτάτου ποιμενάρχου αυτής κυρίου Αθανασίου προς το πρόσωπόν σου, και προ πάντων, την προσήνειαν, την απλότητα και την ταπείνωσίν σου. «Ουδέν ταπεινοφροσύνης υψηλότερον, και ουδέν αλαζονείας χθαμαλώτερον»,

«πάντων γαρ των αγαθών αιτία η ταπεινοφροσύνη», «από τάπεινοφροσύνης η ομόνοια γίνεται»: με αυτά τα λόγια χαρακτηρίζει ο ιερός Χρυσόστομος την ταπεινοφροσύνην, την «σύνοψιν των ευαγγελικών αρετών»”.

Στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης προέτρεψε τον Επίσκοπο Αραβισσού:

“Η χάρις του Θεού, η αναπληρούσα πάντοτε τα ελλείποντα και θεραπεύουσα τα ασθενή, θα σε κρατύνη εις την νέαν υψηλήν ευθύνην σου. Άπαντες διακονούμεν, διακονηθέντες υπό του Σωτήρος Χριστού, του πρώτου διακόνου του γένους των ανθρώπων. Να μη λησμονής το Παύλειον «τι δε έχεις ο ουκ έλαβες;» (Α’ Κορ. δ’, 7). Να έχης πάντοτε εις τον νούν, ότι φυλάσσεις ανεκτιμήτους παραδόσεις. Τα πάντα εις τον ευλογημένον Λόφον της Ελπίδος παραπέμπουν εις το «εν ου εστι χρεία» (Λουκ. ι’, 42). Προς αυτό κατεύθυναν την διάνοιαν και την καρδίαν των ιεροσπουδαστών η ασκητική και η λειτουργική ζωή, η θεολογική διδασκαλία και η μελέτη των ιερών κειμένων. Αυτό μας εδίδασκον καθ᾽ ημέραν οι καθηγηταί μας. Αυτό το πνεύμα εσφυρηλάτησεν αδαμαντίνους εκκλησιαστικούς χαρακτήρας, εξέθρεψεν αφωσιωμένους κήρυκας και εργάτας του Ευαγγελίου, αυτό έδιδε κατεύθυνσιν εις την ζωήν των Χαλκιτών. Εκ της Σχολής μας εξήρχοντο άνθρωποι θεοσεβείς, φιλομαθείς, ειρηνικοί και ειρηνοποιοί, φιλοπρόοδοι και φίλεργοι, φιλόθεοι και φιλάνθρωποι”.

Στην ομιλία του, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στην Ιερά Θεολογική Σχολή, που παραμένει κλειστή από το 1971, παρά τις προσπάθειες του Οικουμενικού Θρόνου και τις εκκλήσεις προσωπικοτήτων από όλο τον κόσμο για την επαναλειτουργία της.

“Συμπληρούνται εφέτος 49 έτη από της, άνωθεν επιβολή, διακοπής της λειτουργίας του Θεολογικού Τμήματος της Σχολής μας. Δυστυχώς, αι πολλαί προσπάθειαι εκ μέρους του Οικουμενικού Θρόνου, αι εκκλήσεις σημαντικών παραγόντων της πολιτικής και της κοινωνίας παγκοσμίως, διά την επαναλειτουργίαν της Σχολής δεν εκαρποφόρησαν, παρά τας κατά καιρούς θετικάς ενδείξεις. Ημείς εξακολουθούμεν να ελπίζωμεν και να αγωνιζώμεθα. Εδώ εις τον Λόφον της Ελπίδος δεν εκλείπει ποτέ η ελπίς! Γνωρίζομεν ότι την ιδικήν μας προσπάθειαν ευλογεί και κρατύνει ο Θεός ημών, όστις «αγάπη εστί τε και λέγεται».

Ικετεύομεν τον παντεπόπτην και πανοικτίρμονα Κύριον, να δώση πάσιν ημίν την χαράν της επαναλειτουργίας της Σχολής, να μας αξιώση να ακούσωμεν τον γλυκύτατον ήχον του κώδωνος, καλούντα τους νέους φερέλπιδας ιεροσπουδαστάς εις τα «καλά μαθήματα» των «καλών διδακάλων», εις την σπουδήν της θεολογίας, μέσα εις ένα κόσμον, όμως, με τον οποίον η θεολογία οφείλει να διαλέγεται, και εντός του οποίου η Εκκλησία οφείλει να δίδη την καλήν μαρτυρίαν, συμβάλλουσα

εις την εν Χριστώ μεταμόρφωσίν του”.

Νωρίτερα, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε και στον Σεβ. Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλο, άμεσο προκάτοχο του νέου ηγουμένου, ο οποίος, όπως σημείωσε, παρά τη σύντομη ηγουμενία του, επέδειξε έντονο ενδιαφέρον για τα ζητήματα της Μονής, και ιδίως για την ανακαίνιση και αναβάθμιση του κτηριακού συγκροτήματος της Σχολής.

“Την 8ην Ιουνίου παρελθόντος έτους είχεν ενθρονισθή ενταύθα ο τότε Επίσκοπος Ερυθρών Κύριλλος, ο οποίος, την 9ην Μαρτίου τ.ε., εξελέγη Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου. Κατά την σύντομον ηγουμενίαν του, ο άγιος αδελφός επέδειξε ζωηρόν ενδιαφέρον διά την Χαλκίτιδα Ιεράν Μονήν και διά τα πράγματα της Ιεράς Θεολογικής Σχολής. Επί των ημερών του εξησφαλίσθη η κάλυψις των δαπανών της αναβαθμίσεως των κτηριακών εγκαταστάσεων της Σχολής υπό του Εντιμολογιωτάτου Άρχοντος Εξάρχου του Οικουμενικού Θρόνου και Πολιτικού Διοικητού του Αγίου Όρους κυρίου Αθανασίου Μαρτίνου, προς τον οποίον εκφράζομεν άπαξ έτι τας θερμάς ευχαριστίας και τον έπαινον της Μητρός Εκκλησίας. Ως είπομεν εις την ομιλίαν μας κατά την εορτήν του Ιερού Φωτίου τον παρελθόντα Φεβρουάριον, ο Αθανάσιος Μαρτίνος «είναι ο νέος Παύλος Σκυλίτσης Στεφάνοβικ, και το όνομά του θα ευρίσκεται εγγεγραμμένον, ομού μετά του ειρημένου, εις το Συνοδικόν της Σχολής». Ευχαριστούμεν τον άγιον Ίμβρου και

Τενέδου διά την προσφοράν του και ευχόμεθα εις αυτόν καλήν ποιμαντορίαν εις την αιγαιοπελαγιτικήν επαρχίαν του, καθώς ενθρονίζεται και αυτός εντός των προσεχών ημερών εις την προσφιλή γενέτειραν της ημετέρας Μετριότητος”.

Στην αντιφώνησή του ο νέος ηγούμενος ιδιαίτερα συγκινημένος εξέφρασε προς τον Παναγιώτατο την ευγνωμοσύνη και τις θερμές ευχαριστίες του για την τιμή και την εμπιστοσύνη να του αναθέσει αυτή τη μεγάλη ευθύνη και διακονία, επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων:

“Παναγιώτατε, όσα ανακοινώσατε κατά την ενθρόνισή Σας, ότε θεοκινήτω νεύσει και βουλή ανήλθετε εις την κορυφαίαν βαθμίδα του Πατριαρχικού θώκου, αλλά και πολλά περισσότερα ακόμη, εχουν ήδη επιτευχθή και, υπ΄ αυτήν την έννοιαν, το μόνον που απομένει είναι η επαναλειτουργία της Θεολογικής ταύτης Σχολής.
Η Θεολογική Σχολή της Χάλκης αποτελούσε πάντοτε το φυτώριον εις το οποίον η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία κατήρτιζε τα μελλοντικά στελέχη της, διότι η ανάγκη δι΄ αρτίως κατηρτισμένους κληρικούς και λαικούς είναι επιτακτική, δεδομένης της εκτάσεως της δικαιοδοσίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου «από περάτων έως περάτων της οικουμένης». Γι΄ αυτό η επιβληθείσα διακοπή της λειτουργίας της Σχολής υπήρξε καίριον πλήγμα διά την Μεγάλην Εκκλησίαν, διότι εστερήθη της δυνατότητος να καταρτίζη τους εργάτας του αμπελώνος του Κυρίου, να διαμορφώνη συνειδήσεις, να μπολιάζη νέους ανθρώπους με το πνεύμα του αειφώτου Φαναρίου, το πνεύμα της καταλλαγής, της ειρήνης, της αποδοχής της ετερότητος, του διαλόγου με άλλας Εκκλησίας και θρησκείας”.

Στη συνέχεια, ο νέος ηγούμενος δέχθηκε τις συγχαρητήριες ευχές όλων των παρισταμένων και ακολούθως στην αίθουσα τελετών της Σχολής πραγματοποιήθηκε δεξίωση με τη συμμετοχή όλου του εκκλησιάσματος.